A°. 1838. SURINAAMSCHE COURANT. N°. 67.

MAANDAG, DEN 20sten AUGUSTUS.

PARAMARIBO.

Advertentien.

Degeen, welke vermeent aanspraak te kunnen maken op *twee* ZILVEREN LEPELS, gemerkt *I. M.*, kan zijn reclame doen gelden ten Burele van den Procureur Generaal.

Paramaribo, den 17 Augustus 1838.

De Eerste Assistent ten Burele voornoemd,
CHs. LIONARONS.

(32859) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Donderdag, den 23sten Augustus 1838, des voormiddags om *acht* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit welgemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaaf genaamd *José*, aankomende den Boedel nu wijlen E. BARTELINK.

De Plantaadje *BUITENRUST*, gelegen aan de rivier *beneden Commewijne*, aankomende de minderjarige JACQUELINA SOPHIA AGNETTA MARGARETHA DUNCAN, ingevolge Inventaris.

Het *HUIS en ERF*, staande en gelegen aan de *Watermolenstraat*, bekend onder Nieuwe Wijk La. A. No. 218: aankomende JACOB BECK.

Paramaribo, den 17 Augustus 1838.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(32881) A. SALOMONS, *Vendumeester*, zal *MORGEN* om 9 uren, op Vendu verkoopen:

ZEVENTIG kistjes *KAARSEN*, aangebragt per het Schip *Dina Maria*, voor rekening die het mogte aangaan.

(32882) De ondergeteekende zal op Donderdag den 23sten Augustus e. k., door en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, op Vendu doen verkoopen:

De Slavin BERZEBA, *bekwame Huismeid* en hare Dochter AZIA, *bekwame Winkeldochter.* — Zijnde gemelde Slavinnen inmiddels UIT DE HAND TE KOOP.

Paramaribo, den 17 Augustus 1838.

M. S. GUIGNARD.

J. J. OOIJKAAS Jr.,

heeft ontvangen per de laatst gearriveerde Schepen:

EXTRA goed PRINCESSE BIER (van de Brouwerij DE HAAN), Versche PROVISIEN, STUKGOEDEREN, KOPERGOED, enz. (32883)

Paramaribo, den 14 Augustus 1838.

HUGH CAMPBELL,

heeft ontvangen en biedt tot zeer *civiele* prijzen te Koop aan:

Een fijn assortiment BLIKWERK bestaande in: Gelddoozen en Trommels, ronde- en ovale Puddingpannen, Braadpannen, ordinaire Lampen, Brood- en Casave Raspen, Kannen en Bekers, Tonteldoozen, Engelsche Thee- en Koffijkannen, dito Sauspannen, dito Theeketels, dito Kandelaren, dito Snuiters en dito Lampen, Vischpannen, Notenmuscaat Raspen, Suikertrommels, Couverts, koperen Suikerlampen, IJzeren Potten, Spijkers, Axen, Zagen, geelhechte Houwers, Dommekrachten, Hangsloten, Matrozen-, Scheer- en Tafel Messen en Vorken, Slijpsteenen, Hagels van no. 1 tot no. 8.

Versche Zalm in doozen van 2 en 4 pond, versche Oesters; Campagne-, St. Pierre-, St. Julien-, Fomies Agassac- en la Rose Ludon Wijnen; — Cachemiere en Tartaarsche Fluweelen Kinderen Mutsen, Kinderen Schoenen van differente soorten en kleuren, Bengaalstreep, Seidlitz Powder, enz., enz. (32875)

Paramaribo, den 17 Augustus 1838.

TH. CORDUA

heeft ontvangen per Kapt. J. J. BOON, en biedt te Koop aan:

Boter, Ham, Zoutvleesch, pekel- en gerookt Spek in kwart tonnen, Saucijsjes, Worst, Rolpens in vaatjes, Hamburger Ossenvleesch, gerookte Ossenribben en dito Tongen, witte- en roode Zuurkool, Stokvisch, Ansjovisch en Haring, Limburger Kaas, gerookte Zalm in blik, Hollandsche en Fransche Mostard, Spaansche Olijven, Augurkjes, Rozijnen, Krenten, Pruimen, Peeren, Appelen, Vermiselle, Amandelen, Vruchten op Brandewijn.

Roode Wijn in oxhoofden en in kisten, Jenever in dubbelde en enkelde kelders, witte- en cognac Brandewijn; wit- en bruin Bier in oxhoofden en in tonnen, Seltserwater, Kurken, Koffijzakken met groote Letters gedrukt en vele andere GOEDEREN meer. (32884)

Paramaribo, den 16 Augustus 1838.

SCHOENEN-MAGAZIJN VAN A. J. POSNANKI.

(32876) Ontvangen per Kapt. BOON:

Een geheel *nieuw assortiment* Mans en Vrouwen Schoenen, Laarsen en Pantoffels.

Versche Grasboter, Zoetemelksche en Komijne Kazen, Estragon Azijn in kistjes en Wijn-Azijn in pullen, Patent- en Lijn-Olie, aangemaakt Witlood; Verfwaren, Seltserwater, opregte Eau de Cologne en geelhechte Houwers.

Een geheel *nieuw assortiment* STUKGOEDEREN, als: fijne, effe- en gebordurde Neteldoek, fijn rood en blaauw garen Vrieschbont Biezemat, Oost-Indische blaauwe Salempoeris, supra fijn en ordinair Batist Katoen, witte en gecouleurde zwitsersche Katoen, gestreepte Calico, koolzwart Thibet en Merinos, vijf kwart zwart Crep, zw. Cambricqs, ordinair en fijne Hemden Linnens, fijn Osnabrugs dito, witte en zwarte Mans en Vrouwen Kousen, gecouleurde en zwarte Sokken, zijden Ajour, lange en korte Handschoenen.

Zwarte en witte Kantedoeken, Shallots en zijden Doekjes, Elastieque Kousebanden en Soupiéds, Dames- en Heeren zwarte- en bruine zijden Parasols, zwarte Lakensche Rokken en Jassen, Drill ochtend dito, blaauw Lakensche Buisjes, zwarte Lakensche en Satijnen Vesten, fijn Cristallen Glaswerk, Porceleinen Bloemvazen en veel andere GOEDEREN meer.

In voorraad:

Oxhoofden opregte Bordeaux Wijn, dito in kisten van 48 flesschen, dito fijne dito van 12 flesschen, dito Rhijn dito als: Elfwilder en Pierenberger, fijne Fransche LIKEUREN en diverse DRANKEN meer.

(32855) ELISA SCHURLEN vertrekt.

Nieuwstijdingen.

(*Uittreksels uit de* Nederlandsche Dagbladen *tot en met den 25 Junij 1838.*)

Duitsche Berigten.

FRANKFORT, den 15 Junij.

Om u datgene te melden, wat mij uit goede bronnen nopens den tegenwoordigen stand der Hollandsch-Belgische kwestie verhaald, zoude ik slechts de berigten hebben te herhalen, welke u aangaande deze kwestie reeds uit 's Gravenhage en Londen zijn toegekomen. Die berigten bevestigen zich volkomen wat de Noordsche mogendheden en Engeland betreft; ook het kabinet der Tuilerien moet deszelfs gevoelen hebben te kennen gegeven op eene wijze, dat, hoe gaarne men daar misschien zage dat gansch Luxemburg aan het jonge Belgie wierd toegevoegd, van dien kant geene ondersteuning van de onredelijke Belgische vorderingen te verwachten is. De Londensche conferentie zal zich kort na de krooning van Koningin Victoria weder formeel constitueren, want tegen dien tijd zullen aan de vertegenwoordigers der vijf groote mogendheden de vereischte instructien zijn toegezonden. Wat de Luxemburger territoriaal kwestie aangaat, is te Frankfort wel nog geene definitive beslissing gevallen, die trouwens hier ook zoo spoedig nog niet zal genomen worden, doch ten dezen opzigte hoort men in Duitschland slechts eene stem, en deze is tevens het gevoelen van de Duitsche gouvernementen. Wanneer een gedeelte

van Luxemburg door het Duitsche verbond aan Belgie wordt overgelaten, is dit het uiterste wat Duitschland toestaat en kan toestaan; is dit de laatste concessie, welke de vorsten van Duitschland, zonder krenking van de heilige belangen en regten hunner staten, zullen kunnen verleenen, ten einde tot de instandhouding van den algemeen gewenschten vrede ook het hunne bij te dragen, en mede te werken tot het doen ophouden van eenen provisionelen toestand, die zoo dikwijls door Belgie zelf tot voorwendsel is genomen van hatelijke en onregtvaardige declamatien tegen geheel oostelijk Europa. Indien Belgie op deszelfs aanmatigingen mogt blijven staan en meer eischen dan waarop het regt heeft, zoo kan het zich op een weigerend antwoord voorbereiden; dit is even gewis, als het zeker is, dat tegen de verbindende kracht van het traktaat der 24 artikelen slechts nietige schijnredenen door Belgie kunnen worden aangevoerd. Het Brusselsche kabinet heeft zich dan ook tot dusverre zoo stil gehouden, dat een krachtdadige stap in geen opzigt van hetzelve te verwachten is. Van waar zoude het de kracht ook ontleenen? Het kabinet der Tuilerien wenscht den vrede te zien handhaven en voedt de hoop dat de Hollandsch-Belgische aangelegenheden bij wijze van latere onderhandelingen tusschen Holland en Belgie direct zullen worden afgedaan. De Graaf Molé heeft dit uitdrukkelijk verklaard, en hij wist toen hij deze verklaring gaf, hoe ver de toegefelijkheid van Holland en Duitschland zoude gaan. De Belgische patriotten snoeven wel met hun trotsche devies *coûte qui coûte*. Doch wij vragen of zij voor den wil van Europa niet zullen moeten onderdoen? Laten wij den gang der onderhandelingen gerustelijk afwachten; zij zullen onze wenschen bevredigen, dat de vrede niet gestoord zal worden en rijke vruchten zal dragen; zij zullen aan onze vaste overtuiging voldoen, dat onze belangen, onze regten, niet opgeofferd zullen worden ten believe der belagchelijke droombeelden van ettelijke revolutionairen.

In een onzer nieuwsbladen de (*Frankf. Jahrbücher*) is de voorslag geopperd, om met het op 29 en 30 Julij hier te houden groote muzijkfeest de herinneringsviering te verbinden van de drie merkwaardigste tijdstippen in Frankforts geschiedenis. In het jaar 838 werd Frankfort door Keizer Lodewijk den Vromen tot stad verheven. In het jaar 1338 verwierf het de territoriaal heerschappij en verwierf zich tot eene vrije rijksstad. In het jaar 1813 herkreeg het deszelfs vrijheid van vreemde verdrukking. In het jaar 1838 zoude derhalve kunnen gevierd worden een feest wegens het duizendjarig bestaan als stad, een vijfhonderdjarig bestaan als vrije rijksstad en eene vijfentwintigjarige herwinning van vrije stad. Het denkbeeld tot een zoo zeldzaam feest heeft hier veel ingang; het tijdstip is ook waarlijk niet kwalijk gekozen, want op die beide dagen zal Frankfort de schouwplaats van groote feestelijkheden zijn. Ter deelneming aan het muzijkfeest hebben zich nagenoeg 700 vreemde kunstliefhebbers aangeboden, terwijl het getal leden der verschillende zang- en muzijkvereenigingen hier ter stede omtrent 800 bedraagt. Sphor, de componist van Faust, heeft beloofd de leiding van het concert op zich te zullen nemen. De te ontvangen gelden zijn bestemd ter oprigting van een gedenkteeken voor Mozart.

— Volgens berigten uit Beijeren zou de Paus zelf den Koning van Beijeren verzocht hebben, aan het hof van Pruisen de hand van verzoening te reiken, en die vrome Koning heeft dan ook, zegt men, aan 's Pausen wensch voldaan. Men gelooft dat Hoogstdezelve in het aanstaande najaar herwaarts zal komen, en dat op dat tijdstip wederom vele Duitsche vorsten alhier bijeen komen zullen.

Engelsche Berigten.

LONDEN, den 21 Junij.

In een particulieren brief wordt met opzigt tot *Thom Courtenay* het volgende geschreven:

De vreeselijke gebeurtenissen van Canterburij blijven nog steeds de stof tot de dagelijksche gesprekken uitmaken; het blijkt thans, ofschoon zekere dagbladen het zoo gaarne anders hadden gewenscht, volkomen zeker te zijn, dat het armenwezen niets met de zaak gemeens heeft gehad. De waanzinnige schijnt integendeel zich aan de godsdienstig-staatkundige denkbeelden te blijven hechten, die hem reeds in het jaar 1832 hebben bezig gehouden, zoo als men die uit de uittreksels zien kan, welke dezer dagen door de dagbladen zijn medegedeeld geworden. Hij en zijne getrouwe zullen de aarde bezitten, en alles, wat zich in de bezitneming tegen hen verzetten moge, zal, in naam der hemelsche geregtigheid woden neêrgeveld. Men heeft de onderstelling geopperd dat de, in Canterbury dikwijls herhaald, opmerking als hadde hij gelijkenis met de gewone afbeeldsels van den Verlosser, hem de gedachte ingeboezemd heeft om zich voor eene nieuwe vleesch-wording van den Gods-zoon te houden. Dit messias-idé, van waar hetzelve ook moge ontstaan zijn, is voorzeker veel ouder bij hem, vermits ik weet dat hij, reeds verscheidene maanden vóór zijne avontuurlijke optreding in Canterbury, hier in Londen bij eene joodsche familie zijnen intrek had genomen, en toen niet onduidelijk te verstaan gaf, dat hij de, door de Israëlieten verwachte Messias was, gezonden om het rijk aan David en Salomo, waarvan de heerlijkheid zijne geheele verbeeldingskracht, scheen bezig te houden, weder op te rigten. Hij noemde zich destijds graaf Rotschild, en gaf voor, regtstreeks uit Jeruzalem gekomen te zijn, hij leefde, als van ouds de profeten, van brood en honig. Zelfs maakt hij den nu overleden heer Rotschild zijne opwachting, doch vond een koel onthaal. En eerst nu hij meende ontdekt te hebben, dat hij bij de Joden geen' ingang kon verwerven, begaf hij zich naar Canterbury, alwaar hij, benevens zijne aanspraak op wereldschen adeldom, bij dezulken, wie hij voor dergelijke indrukken vatbaar achtte, zijne hemelsche afkomst vermoeden liet. Aanvankelijk trok hij de landstreek door, en hield de bitterste predikatien tegen hen, die de Godheid van den Gekruisten loochenden; daarbij maakte hij (als hadde hem nog niet alle hoop begeven, eenmaal de Joden-Messias te worden), steeds eene uitzondering voor de Hebreërs, aan wie het niet slechts geoorloofd, maar zelfs bevolen was, alles te verwerpen wat tegen het streng genomen begrip der eenheid van Jehova strijdt. Hoe merkwaardig, intusschen, het mengsel van waanzinnigheid en planmatige berekening bij den ongelukkigen Thom, en vooral de arglistigheid ook ware, waarmede hij zijne rijke aanhangers wist uit te zuigen, om zich door grenzenlooze mildadigheid eenen sterken aanhang onder de armen te verwerven zoo is het echter nog merkwaardiger hoe, in onze zoo verlichte dagen onder rijken en armen nog een bijgeloof gevonden wordt, hetwelk van dezen mensch alle zijne dolle en elkander weêrsprekende stellingen voor goede munt opnam. Zoo weet ik, onder anderen, van eenen rijken grond-eigenaar, die zich voor hem tot een' bedelaar heeft gemaakt; van de bestuurderes eener voorname kostschool, die ten harent als, »den Koning der Joden" ontving, en hare kweekelingen hem eerbiedig kussen liet, derwijze, dat de meesten harer leerlingen haar door de ouders afgenomen werden; en zelfs heb ik een' jongen heelmeester gekend, die zich, om zijnent wille door zijnen oom onterven liet. — Met zoodanige voorbeelden van ligtgeloovigheid, is het wel geen wonder, dat hij door eenvoudige landlieden, vooral door de vrouwen, als Heiland vereerd werd, en haar het geloof inboezemde, dat hem de aarde toebehoorde, dat hij, zoo hij wilde, vuur van den hemel kon laten regenen; dat hij onkwetsbaar was, en de magt had om insgelijks alle zijne getrouwen steek-, houw- en kogel vrij te maken, dat zelfs de door hem gepleegde moorddaden en zijn eigen dood, even als het ongeluk zijner aanhangers, den verblinde lieden nog niet de oogen geopend hebben. Met eene zoodanige overtuiging heeft het naauwelijks iets bevreemdends, dat velen nog zijne wederopstanding te gemoet zien. Dat men echter met elkander om reliquien van hem worstelt, is slechts het verschijnsel eener verstands-zwakheid, die in Engeland algemeen onder de geringere volksklassen heerscht, namelijk een smaak voor het ontzettende die zelfs hun den grond dierbaar maakt, op welken eene gruweldaad is gepleegd, derwijze dat velen mijlen ver reizen, om eene zoodanige plek te bezoeken en ongeloofelijke sommen verkwisten om eene flard van het kleed des vermoorden of des moordenaars, of ook slechts een houtspaantje van het huis weg te dragen, waarin de misdaad is gepleegd; als zij het moordwerktuig zelven kunnen magtig worden, schatten zij zich overgelukkig. Niet te vreden met de beide huizen te bezoeken, in ieder van welke, jongstleden week, eene vrouw is vermoord geworden, hebben velen de pinksterdagen er toe waargenomen, om eene bedevaart naar Canterbury en den omtrek te volbrengen, om aldaar de bewuste, zoo heilloos berucht geworden, plek aan te staren, en reliquien van daar te kunnen terug brengen. Waarlijk een bedroevend blijk van verstandsarmoede, zoo niet van iets nog ergers! Ook zegt de *Globe* te regt: »Nu bazele men nog met lord Winchelsea van de *door nachtelijke duisternis omringde Iersche roomsch katholijken*, als een bijgeloof, zoo als dat in Kent, onder de Engelsche protestanten mogelijk is!"

— De aanvoer van klinkende munt was in de laatste dagen te New-York zeer aanzienlijk ($2\frac{1}{2}$ millioen dollars) geweest. Het vertrouwen begon er te herleven.

Men bragt groote hulde aan den Heer Biddle, die 20,000 dollars ten behoeve van de bij den brand van Charlestown ongelukkig gewordenen had ingeschreven, die de banken had opgebeurd, 6 millioen tot disconto van gouvernements bonds uit zijne eigene bank had aangeboden, en in eene onderhandeling met de kooplieden van New-York was gekomen, om met 10 tot 15 millioen aldaar eene nieuwe bank op te rigten. — Het boezemt hier, ter Londensche beurze, echter geen vertrouwen in, dat één man zoo vele en groote ondernemingen doet.

— Een zeer onrustbarend verschijnsel is de ongewone hevigheid, waarmede thans in onderscheidene gedeelten van Engeland de kinderpokken uitgebroken zijn.

— Paganini zal zich herwaarts begeven, om, ter gelegenheid van de krooning, eenige concerten te geven.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.
Vrijdag, den 17den Augustus 1838.

De helfte in het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen aan de *Princestraat*, bekend onder nieuwe wijk La. E. No. 288 en oude wijk La. D. No. 861; aankomende C. SCHEEN geb. VERSCHUUR. — *f* 405 — ISAY WOLFF.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.